

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж4 67/22
13.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Живковић, председника већа, Маје Чогурић и Милице Аксентијевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ..., чији је пуномоћник Андреја Чивтелић, адвокат из Београда, Курсулина 13, против туженог "Ringier Axel Springer", д.о.о. Београд, Косовска 10, чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокати из Београда, ул. Његошева бр.28-а, ради утврђења повреде ауторског права и накнаде штете, одлучујући о жалбама тужиле и туженог, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П4 193/18 од 17.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 13.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог "Ringier Axel Springer", д.о.о. Београд, и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Вишег суда у Београду П4 193/18 од 17.11.2021. године у ставовима првом и другом изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиле АА из ..., и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Вишег суда у Београду П4 193/18 од 17.11.2021. године у ставовима трећем, шестом и делу става седмог изреке којим је одбијен захтев за исплату затезне камате на трошкове поступка од пресуђења, до испуњености услова за извршење.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду П4 193/18 од 17.11.2021. године у ставу четвртм изреке, тако што се ОБАВЕЗУЈЕ тужени "Ringier Axel Springer", д.о.о. Београд, да тужиле АА из ..., на име накнаде имовинске штете због повреде ауторских права аутора јавним саопштавањем ауторских дела тужиле фотографије "ББ", "ВВ", "ГГ", "ДД", "ЂЂ", "ЕЕ", "ЖЖ" и "ЗЗ", исплати поред досуђеног износа од 23.516,4 динара, износ од још 47.283,6 динара, укупно износ од 70.800,00 динара за сваку од јавно саопштених фотографија, односно за осам објављених фотографија поред досуђеног износа од 188.131,2 динара, износ од још 378.268,80 динара, укупно износ од 566.400,00 динара, са законском затезном каматом од 17.11.2021. године до исплате, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде, под претњом извршења, док се тужбени захтев у делу за исплату законске затезне камате на износ од 566.400,00 динара за период од 25.08.2013. године до 16.11.2021. године ОДБИЈА, као неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду П4 193/18 од 17.11.2021.

године у ставу петом изреке, тако што се ОБАВЕЗУЈЕ тужени "Ringier Axel Springer", д.о.о. Београд, да тужиљи АА из Београда, на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиље фотографија "ББ", "ВВ", "ТТ", "ДД", "ЂЂ", "ЕЕ", "ЖЖ" и "ЗЗ", без назначења имена и псеудонима аутора, исплати износ од 25.000,00 динара за сваку од јавно саопштених фотографија, односно за осам објављених фотографија износ од укупно 200.000,00 динара, са законском затезном каматом од 17.11.2021. године до исплате, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде, под претњом извршења, док се тужбени захтев за исплату износа од још 120.000,00 динара са законском затезном каматом од 17.11.2021. године до исплате ОДБИЈА, као неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу седмом изреке пресуде Вишег суда у Београду П4 193/18 од 17.11.2021. године, у преосталом делу, тако што се ОБАВЕЗУЈЕ тужени "Ringier Axel Springer", д.о.о. Београд, да тужиљи АА из Београда, на име трошкова парничног поступка исплати износ од 250.053,00 динара, са законском затезном каматом од дана испуњености услова за извршење до исплате, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

Свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени повредио ауторска права тужиље тако што је дана ... године на сајту alo.rs неовлашћено јавно саопштио ауторска дела и јавно саопштио дела без назначења имена или псеудонима тужиље као аутора – фотографије "ББ", "ВВ", "ТТ", "ДД", "ЂЂ", "ЕЕ", "ЖЖ" и "ЗЗ", чиме је тужиљи нанео имовинску и неимовинску штету. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде имовинске штете због повреде ауторских права јер је дана ... године на интернет сајту alo.rs неовлашћено јавно саопштио ауторска дела ближе наведена у ставу првом изреке, исплати износ од 23.516,04 динара по фотографији, односно за осам објављених фотографија износ од укупно 188.131,02 динара, са законском затезном каматом почев од 17.11.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у коме је тражено да се обавезе тужени да тужиљи исплати законску затезну камату на досуђени износ из става другог изреке пресуде за период од 25.08.2013. године до 17.11.2021. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу преко досуђеног износа из става другог изреке пресуде до траженог износа и то за неовлашћено јавно саопштавање од ... године преко досуђеног износа од 23.516,04 динара по фотографији до траженог износа од 70.800,00 динара по фотографији, односно преко укупно досуђеног износа од 188.131,02 динара до укупно траженог износа од 566.400,00 динара, са законском затезном каматом од 25.08.2013. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиље – фотографија ближе наведених у ставу првом изреке, без назначења имена или псеудонима аутора исплати износ од 40.000,00 динара за сваку од јавно саопштених фотографија, односно за осам објављених фотографија износ од укупно 320.000,00 динара, са законском затезном каматом од 17.11.2021. године до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у коме је тражено да суд обавезе туженог да тужиљи на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиље – фотографија ближе наведених у ставу првом изреке, без назначења имена или псеудонима аутора исплати преко досуђеног износа од укупно 320.000,00 динара до траженог износа од 400.000,00 динара за износ од 80.000,00

динара, са законском затезном каматом од 17.11.2021. године до исплате. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 190.345,00 динара са законском затезном каматом од дана испуњености услова за извршење до исплате, док је захтев за затезну камату на трошкове поступка за период од дана пресуђења до испуњености услова за извршење одбијен.

Против наведене пресуде парничне странке су благовремено изјавиле жалбе, побијајући је из свих разлога прописаних одредбом члана 373. став 1. Закона о парничном поступку. Тужиља пресуду побија у ставовима трећем, четвртном, шестом (грешком наведено петом ставу) и седмом изреке, а тужени у ставовима првом, другом, петом и седмом изреке. Жалбене разлоге су образложили и жалбени предлог изнели. Трошкове другостепеног поступка парничне странке су тражиле и определиле.

Тужени је одговорио на жалбу тужиље.

Испитујући побијану пресуду у границама законских овлашћења из члана 386. у вези са чланом 402. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/11, 42/13-одлука Уставног суда, 74/13-одлука Уставног суда и 55/14, 87/18 и 18/20), Апелациони суд у Београду је оценио да су жалбе тужиље и туженог делимично основане.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Жалбом туженог неосновано се указује на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, јер је изрека пресуде разумљива, не противречи сама себи ни разлозима који су наведени у погледу свих битних чињеница на јасан и непротивречан начин, па се законитост и правилност побијане пресуде са сигурношћу могу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је као издавач електронског издања медија „Ало“ и уређивач портала alo.rs, неовлашћено јавно саопштио ауторска дела тужиље и то фотографије - "ББ", "ВВ", "ГГ", "ДД", "ЂЂ", "ЕЕ", "ЖЖ" и "ЗЗ" дана ... године. Тужиља је аутор предметних фотографија и то фотографије "ББ" на којој се види кочија у којој су троје људи док се у позадини види скуп људи и црква, "ВВ", на којој се види скуп људи на догађају "Нушићијада" приказани из ваздушне перспективе, "ГГ" на којој се види глумац ГГ у костиму током одржавања манифестације "Нушићијада" у Ивањици, "ДД" на којој се види млада девојка у костиму како седи за воланом, "ЂЂ" на којој се види ВВ на манифестацији "Нушићијада" у Ивањици како аплаудира, "ЕЕ" на којој се виде ЕЕ у костимима током одржавања манифестације "Нушићијада" у Ивањици, "ЖЖ" на којој се у првом плану види глумац за микрофоном, док се иза њега налази још седам глумица који седе на столицама и "ЗЗ" на којој се у првом плану види глумица која седи на поду испружених ногу, док се иза ње налазе још три глумице од којих је једна на постољу. Наведене фотографије тужиља је фотографисала 2012. и 2013. године током трајања фестивала "Нушићијада" у Ивањици, који фестивал је фотографисала и 2011. године. Фотографије тужиље јавно су саопштене на сајту alo.rs, испод текста са насловом "... " и насловом "...", који је објављен ... године, а испод наведених фотографија није означено име тужиље као аутора. Тужиља је за наведену објаву сазнала у децембру 2017. или јануару 2018. године, када је вршила претрагу свих својих фотографија на интернету јер јој је то било потребно за CV, којом приликом је утврдила да оне нису потписане њеним, већ именом "ИИ". Фотографију "ЈЈ" тужиља је видела пре фотографија које су предмет овог спора на сајту alo.rs, али наведена фотографија била је стављена као насловна, док су остале фотографије на које се односи овај спор биле у дну стране у

галерији, па их тужилџа није приметила, тако да је прво поднела тужбу за фотографију "ЈЈ" коју је видела у јуну 2017. године. Тужилџа није дала сагласност туженом да наведене фотографије објави, већ је са организатором фестивала "Нушићџада" уговорила да исти предметне фотографије објави на свом сајту и у будућим брошурама, које ће штампати као промоцију фестивала. Тужилџа се бави фотографијом од 1998. године када је почела да излаже фотографије по изложбама, има своју фотографску агенцију „Експиријанс Клаб“, кандидат мајстор је фотографије Фото савеза Србије и члан УЛУПУДС-а од 2005. - 2006. године. Тужилџи је објављивање предметних фотографија под туђим именом тешко пало јер исто представља врсту увреде и значило је да се тужилџин рад не цени. Наведено признање је тужилџи значајније и од саме материјалне, односно ауторске накнаде, нарочито јер је тужилџа предметне фотографије правила у условима посећног фестивала од 10,00 часова ујутру до 12,00 часова увече, будући да је програм фестивала био садржајан.

Наведено чињенично стање утврђено је потпуно и поуздано и оно недвосмислено произлази из доказа у списима, које је првостепени суд правилно ценио у складу са одредбом члана 8. ЗПП. Жалбама странака није са успехом доведено у сумњу утврђено чињенично стање, а у жалбама нису истицане нове чињенице, нити предлагани нови докази у смислу члана 372. став 1. ЗПП.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је претходно оценивши као неоснован истакнути приговор застарелости потраживања, правилно применио материјално право садржано у одредбама чл. 2, 15. и 17. Закона о ауторским и сродним правима – ЗАСП, када је закључио да је тужени повредио тужилџина морална и имовинска ауторска права, јер је без њеног знања и одобрења неовлашћено јавно саопштио и учинио доступним јавности предметне фотографије, без назначења имена тужилџе као аутора и тиме јој нанео имовинску и неимовинску штету. Одлучујући о висини накнаде имовинске штете првостепени суд је тужилџи досудио накнаду у укупном износу од 188.131,2 динара, за осам фотографија, од чега износ од 23.516,4 динара по фотографији (и то за коришћење фотографије за период од једне године износ 5.879,1 динара што за период од 4 године износи 23.516,4 динара), док је преко досуђеног износа по фотографији до траженог износа од 70.800,00 динара, односно укупно траженог износа од 566.400,00 динара на име увећања од 200 % на име глобалног коришћења, захтев одбио као неоснован. Висину накнаде је утврдио на основу тарифника минималних накнада на име коришћења фотографија УЛУПУДУС-а (који је важио у време настанка повреде ауторског права тужилџе), и званичног средњег курса НБС на дан пресуђења 17.11.2021. године, када је средњи курс динара за 1 евро износио 117,5820 динара, те у динарској противвредности 50 евра износи 5.879,1 динара, а за период од четири године износи 23.516,4 динара. Одлучујући о захтеву за накнаду неимовинске штете због повреде моралних права аутора, првостепени суд је закључио да је тужени саопштавањем фотографија тужилџе без назначења имена или псеудонима аутора повредио њено морално право, а одлучујући о висини накнаде неимовинске штете, првостепени суд је тужилџи досудио правичну новчану накнаду по фотографији у износу од 40.000,00 динара (укупно 320.000,00 динара), а док је за износ од 80.000,00 динара до укупно тражених 400.000,00 динара, по фотографији 70.800,00 динара, тужбени захтев одбио као неоснован, применом одредби члана 200. став 1 Закона о облигационим односима – ЗОО и 232. ЗПП. На досуђене износе накнаде имовинске и неимовинске штете првостепени суд је тужилџи досудио законску затезну камату почев од дана пресуђења 17.11.2021. године када је висина накнаде и утврђена, сходно одредбама чл. 189. став 2. и 277. ЗОО, а док је за за период од 25.8.2013.године до 17.11.2021.године тужбени захтев одбио као неоснован.

По оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је у својој одлуци дао јасне, потпуне и правилне разлоге у погледу основа одговорности туженог, које прихвата другостепени суд, а који се наводима жалбе туженог не доводе у сумњу. Наведене фотографије представљају ауторско дело тужиље у смислу одредбе члана 2. став 2. тачка 9. ЗАСП, па је тужени био дужан да се понаша у складу са одредбом члана 202. у вези са чл. 14. - 18. истог закона, којом су заштићена морална права аутора, као и са одредбом члана 19. којом су заштићена имовинска права аутора. Накнада нематеријалне штете тужиљи припада сходно одредби чл. 15. истог закона пошто тужиља није означена као аутор фотографије навођењем имена, псеудонима или знака, иако је с обзиром на облик јавног саопштавања то било могуће. Поступањем супротно наведеним одредбама, тужени је, у смислу члана 204. наведеног Закона, повредио ауторско право тужиље, која је стога овлашћена да тражи заштиту свог дела према одредби члана 205. став 1. и 2. истог Закона. Тужени је у обавези како то правилно закључује и првостепени суд у смислу одредби члана 205. ЗАСП, да накнади штету коју је проузроковао тужиљи и то како њену неимовинску компоненту због повреде моралних права аутора, тако и њену имовинску компоненту због повреде имовинских права аутора.

Првостепени суд је правилно утврдио повреду ауторских права тужиље, па тужени неосновано побија одлуку садржану у ставу првом изреке првостепене пресуде, оспоравајући закључак суда да је тужени неовлашћено објавио фотографије. Супротно наводима жалбе туженог, правилно је суд закључио да тужиља није пренела права на предметним фотографијама организатору манифестације "Нушићијада", Удружењу грађана "Кудес" закључењем уговора од 22.08.2012. године. Ово из разлога што Агенција за пословне активности "...", преко које је тужиља наводно закључила уговор од 22.08.2012. године са организатором манифестације, у време закључења наведеног уговора није била регистрована код Агенције за привредне регистре, па стога предметни уговор није ни могла закључити као заступник тужиље. Овакав закључак суда заснован је и на исказу сведока КК директора агенције "...", који је навео да тужиљу не познаје, нити да је у њено име закључио било какав уговор, као и да потпис на уговору од 22.8.2012. није његов. Суд је у потпуности поклонио веру наводима сведока, имајући у виду да су сагласни са наводима тужиље изнетим у њеном исказу, које је првостепени суд, супротно жалбеним наводима туженог, правилно оценио.

Без утицаја су на правилност побијане пресуде жалбени наводи којима се указује да је суд прихватајући исказ тужиље погрешно утврдио да је тужиља сазнала за штету у децембру 2017. или јануару 2018. године, будући да је подношењем тужбе у јулу 2017. године, због објављивања фотографије "ЈЈ" од 23.08. 2013. године, тужиља имала сазнања о објави предметних фотографија које су предмет тужбе. Супротно наводима у жалби туженог, првостепени суд је правилно закључио да потраживање тужиље није застарело и да је приговор застарелости потраживања накнаде штете неоснован. Наиме, имајући у виду да је тужиља поднела тужбу 15.8.2018. године, то и у ситуацији уколико би почетак субјективног рока застарелости почео да тече од јула 2017. године, није протекао субјективни рок од три године, а у сваком случају, с обзиром на то да је фотографија објављена 23.08.2013. године, није протекао ни објективни петогодишњи рок застарелости, због чега је правилно првостепени суд оценио да у конкретном случају није протекао рок из члана 376. ЗОО.

Исто тако, жалбом тужиље неосновано се побија одлука суда у ставу трећем изреке, указивањем да је погрешно примењено материјално право када је одлучено да се на досуђени износ имовинске штете, исплати законска затезна камата од дана пресуђења. Ово због тога што је накнаду имовинске штете у износима од по 23.516,4 динара, на име неовлашћеног објављивања предметних фотографија, без сагласности

тужиље као аутора, одредио првостепени суд (ставом другим изреке), сходно одредби члана 189. став 2. ЗОО, што значи да је тужени и у односу на те износе у доцњи почев од дана када је донета првостепена пресуда, па камату тужиљи дугује од 17.11.2021. године, сходно одредби члана 277. истог Закона.

Међутим, основано се жалбом тужиље указује да је првостепени суд одлучујући о захтеву за накнаду имовинске штете због неовлашћеног јавног саопштавања предметних фотографија, погрешно применио одредбе тарифника - преглед минималних накнада УЛУПУДС-а, када је закључио да нема основа да се накнада увећа за 200% на име глобалног коришћења, јер су фотографије објављене на р.с. домену који представља национални интернет домен. Интернет је глобална компјутерска мрежа, па тиме што су фотографије чији је аутор тужиља објављене на интернет сајту туженог, оне су учињене доступним неограниченом броју људи, не само корисницима у Србији, већ сваком кориснику интернета без обзира где се он налази, при чему је без утицаја околност да се ради о сајту на српском језику, јер се не ради о текстуалном запису већ о фотографијама као визуелном делу, што значи да се ради о глобалном коришћењу и да је основано увећање за 200%. Према томе, по оцени апелационог суда, на основу прегледа минималних цена фотографија УЛУПУДС-а, тужиљи припада накнада имовинске штете у износу од укупно 88.186,5 динара за једну фотографију. Овај износ утврђен је имајући у виду величину фотографија до 1,1 МБ, с обзиром на то да за интернет и друге електронске облике приказивања фотографија на веб сајту за период коришћења од годину дана неограниченог тиража накнада има вредност 50 поена (а један поен = 1 евро), односно 50 евра, при чему 1 евро према званичном средњем курсу НБС на дан пресуђења 17.11.2021. године износи 117,5820 динара, што даје износ од 5.879,1 динара. Тај износ је увећан за глобално коришћење од +200%, (17.637,3), уз додатно увећање за период коришћења од 24.8.2013. године (пет година). Међутим, пошто је тужиља тужбеним захтевом тражила на име накнаде имовинске штете износ од 70.800,00 динара за сваку од јавно саопштених фотографија, то је суд одлучивао у границама захтева који је постављен у поступку, сагласно одредби члана 3. став 1. ЗПП, и досудио поред досуђеног износа ставом другим изреке од 23.516,4 динара, износ од још 47.283,6 динара, укупно износ од 70.800,00 динара за сваку од јавно саопштених фотографија, односно за осам објављених фотографија поред досуђеног износа од 188.131,2 динара, износ од још 378.268,80 динара, укупно износ од 566.400,00 динара, са законском затезном каматом од 17.11.2021. године до исплате, док је тужбени захтев у делу за исплату законске затезне камате на износ од 566.400,00 динара за период од 25.08.2013. године до 16.11.2021. године одбијен као неоснован, на основу чл.189. став 2. и 277. ЗОО.

Основано тужени у жалби указује да је накнада нематеријалне штете због повреде моралног права аутора саопштавањем ауторског дела без назначења имена и псеудонима аутора, превисоко одмерена и да је донета погрешном применом одредби члана 200. ЗОО. С обзиром на утврђене околности конкретног случаја, по оцени Апелационог суда у Београду, тужиљи припада правична новчана накнада због повреде моралних права аутора објављивањем ауторског дела без назначења имена или псеудонима тужиоца као аутора у износу од по 25.000,00 динара за сваку јавно саопштену фотографију. Имајући у виду да је тужиља професионални самостални фотограф и да као члан УЛУПУДС-а има статус истакнутог уметника, да је реч о фотографијама за чији настанак је уложен велики труд, те да је тужиљи битно да буде означена као аутор на фотографијама које су њено уметничко дело будући да је то вид афирмације и промоције њеног рада, ценећи како објективне, тако и субјективне елементе од којих зависи висина накнаде, а који обухватају све штетне последице везане за личност тужиље као аутора, изнето доживљавање повреде свог ауторског дела у исказу тужиље, другостепени суд је стао на становиште да ће се успостављање

равнотеже психичког стања тужиље нарушеног извршеном повредом, постићи одмереним износима. Другостепени суд је закључио да досуђени износ од укупно 200.000,00 динара (по 25.000,00 динара за неовлашћено саопштавање 8 фотографија), представља одговарајућу сатисфакцију адекватну учињеној повреди ауторског права. Осим тога, наведени износ правичне новчане накнаде одговара и значају повређеног добра, друштвеној сврси накнаде и не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом, у смислу одредбе члана 200. став 2. ЗОО. У преосталом делу захтев тужиље за накнаду неимовинске штете није основан, због чега је побијана пресуда преиначена у ставу другом изреке тако што је тужбени захтев одбијен за износ од још 120.000,00 динара са каматом на име накнаде неимовинске штете због повреде моралног права аутора неовлашћеним саопштавањем јавности предметних фотографија на Web сајту туженог, без навођења имена или псеудонима тужиље као аутора. На досуђени износ тужиљи припада и законска затезна камата у складу са чланом 277. ЗОО од дана пресуђења до исплате, будући да је на тај дан у складу са критеријумима и вредности новца, одмерена висина накнаде.

Приликом одлучивања о основаности жалби, односно законитости и правилности првостепене пресуде, другостепени суд је ценио и остале наводе које су парничне странке истицале у жалбама али их, како не могу довести до другачије одлуке у овој правној ствари, није посебно образлагао, сходно члану 396. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставовима првом, другом, трећем и четвртом изреке ове пресуде, применом одредби чл. 390. и 394. тачка 4. ЗПП.

Преиначена је, на основу одредбе члана 401. тачка 3. ЗПП и одлука о трошковима парничног поступка, као у ставу петом изреке ове пресуде. Имајући у виду вредност предмета спора и успех тужиље у њему (са износом од 766.400,00 динара), на основу одредбе чл. 153, 154. и 163. ЗПП тужиљи припадају трошкови у укупном износу од 250.053,00 динара, а исти обухватају стварне трошкове тужиље за састав тужбе у износу од 22.500,00 динара (сагласно Тарифном броју 13. став 7. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката) и три образложена поднеска у износима од по 11.250,00 динара, за заступање од стране адвоката на шест одржаних рочишта у износу од по 12.750,00 динара, за приступ на три неодржана рочишта у износу од 7.125,00 динара, као и за таксу на тужбу у висини од 38.964,00 динара и одлуку у износу од 36.964,00 динара, све одмерено према Таксној и Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката важећим у време доношења првостепене пресуде. При одлучивању, овај суд је имао у виду да се основано жалбом тужиље указује да је суд приликом одмеравања износа трошкова на име састава тужбе, неправилно применио одредбе чл. 154. став 2. ЗПП којом је прописано да ако је прописана тарифа за награде адвоката или за друге трошкове, ови трошкови одмериће се по тој тарифи, као и Тарифни број 13. став 7. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, којим је прописано да ако је тужбом, противтужбом или другим поднеском постављено више кумулативних захтева, адвокату припада пун износ награде који се увећава за по 50 % те награде за други и сваки даљи захтев. Диспозиција тужиоца је да једном тужбом истакне више захтева против истог туженог када су сви ти захтеви повезани истим чињеничним основом. Тужилац може да кумулира више својих различитих захтева без обзира да ли се ради о захтеву за утврђење, захтеву за осуду на чинидбу или другом. Будући да је у конкретном случају тужиља истакла три кумулативно постављена тужбена захтева (за утврђење повреде права, накнаду имовинске штете и накнаду неимовинске штете), првостепени суд је пропустио да тужиљи за састав тужбе одмери износ од 22.500,00 динара (11.250,00 динара увећано за 100% услед кумулативно постављених тужбених захтева), све применом Тарифног броја 13. став 7. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Са друге стране, супротно наводима жалбе тужиље, на досуђени износ трошкова поступка тужиљи припада законска затезна камата, сагласно одредбама чл. 277. став 1. и 324. ЗОО, почев од дана када наступе услови за извршење до исплате, због чега је првостепени суд правилно одбио захтев тужиље за исплату законске затезне камате на трошкове поступка, почев од дана пресуђења па до дана извршности. Ово због тога што је камата санкција за доцњу, у смислу одредбе члана 277. ЗОО, а тужени је у доцњи након што прође рок за извршење чинидбе, у смислу члана 345. ЗПП, што значи да је камату дужан да плати почев од дана извршности одлуке. На основу наведеног применом члана 401. тачка 2. ЗПП, решење о трошковима је потврђено у овом делу и донета одлука као у ставу другом изреке ове пресуде.

Одлучујући о захтеву тужиље и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, апелациони суд је, имајући у виду постигнути успех странака у поступку по изјављеном правном леку, одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка, применом члана 165. став 1. у вези са чланом 153. став 2. ЗПП.

Председник већа-судија,
Снежана Живковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић